

РЕШЕНИЕ

№ 256

гр. Благоевград, 18.04.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

РАЙОНЕН СЪД – БЛАГОЕВГРАД, VII НАКАЗАТЕЛЕН СЪСТАВ, в публично заседание на седемнадесети март през две хиляди двадесет и трета година в следния състав:

Председател: Гергана М. Симеонова

при участието на секретаря Димитрина В. Павлова
като разгледа докладваното от Гергана М. Симеонова Административно наказателно дело № 20221210201911 по описа за 2022 година

Производството е по реда на чл. 59 и следващите от ЗАНН.

Образувано е по жалба, подадена от В. И. Г. с ЕГН *****, с адрес ***** против електронен фиш серия К №6372137 издаден от ОДМВР Благоевград, с който за извършено нарушение на чл.21, ал.2 вр. ал.1 ЗДвП на основание чл.189, ал.4, вр. чл.182, ал.4 ЗДвП му е наложено административно наказание "глоба" в размер на 600 лева.

В жалбата се релевират доводи за неправилност на атакувания електронен фиш, както и че същият е издаден при допуснати нарушения на процесуалните правила. Поддържа се, че в електронния фиш липсва ясно и конкретно посочване на мястото на нарушението и обстоятелствата, въз основа на които е прието, че разрешената скорост за движение в участъка от пътя е била 60км/ч. Сочи се, че е отразено, че нарушението е извършено в условията на повторност, като липсвало пълно посочване на санкционната норма, въз основа на която е наложено наказанието. От описанието на нарушението не ставала ясна и датата, на която е влязъл в сила ЕФ серия №****, обуславящ наличието на повторност на санкционираното нарушение, като липсвали и съответните доказателства, установяващи тази повторност. Навежда се, че техническото средство, с което е установено нарушението не било обозначено съгласно чл.165,ал.2, т.2 и т.6 ЗДвП.

По изложените съображения се прави искане за отмяна на обжалвания електронен фиш.

В проведеното пред настоящата съдебна инстанция заседание жалбоподателят, редовно призован не се явява и не се представлява от процесуален представител. Въззиваемата страна, редовно призована, също не изпраща представител. Депозира становище, с което моли да бъде потвърден обжалвания електронен фиш.

Съдът, след като служебно провери обжалвания акт, доводите на страните и събраните по делото доказателства приема за установено от фактическа страна следното:

На 08.08.2022 г. в 06.07 часа в обл. Благоевград извън населено място по ПП 1 Е79 на км 371+800 в посока към гр. Симитли при ограничение на скоростта 60 км/ч, въведено с пътен знак В26, с мобилна радарна установка TFR1-M №561 била засечена скорост на движение на МПС ***** с рег. № **** от 91 км/ч при разрешена такава - 60 км – т.е. превишение от 31 км/ч..

Лекият автомобил бил регистриран като собственост на В. И. Г. с ЕГН *****, като е установено е, че нарушението е извършено от Г. в едногодишен срок от влизане в сила на ЕФ К****.

Въз основа на тези данни от ОДМВР Благоевград е издаден електронен фиш серия К №6372137 срещу на В. И. Г. с ЕГН ***** за налагане на глоба в размер на 600 лева за нарушение на чл.21, ал.2, вр.ал.1 ЗДвП.

От приложения към делото снимков материал –клип № 40151, (заснет с мобилната система за видеоконтрол радар № 561 се установява, че на процесната дата – 08.08.2022г., в 06:07:42 ч при географски координати EL 23.10843° и NL41.92667° е измерена скорост на движение от 94 км/ч, като са отразени датата, часа, посоката на движение, фиксираната скорост и е заснет регистрационният номер на автомобила.

Наказващият орган е представил и протокол рег. №1116р-5576/08.08.2022г. за използване на АТСС от същата дата по чл.10, ал.1 от Наредба № 8121з-532/12.05.2015 г. за условията и реда за използване на автоматизирани технически средства и системи за контрол на правилата за движение по пътищата

Мобилната система за видеоконтрол на нарушенията на правилата за движение тип - TFR1-M № 4835 с идентификационен № 561 е одобрена и вписана в регистъра на одобрените за използване типове средства за измерване, на 24.02.2010 г., със срок на валидност на одобряването 24.02.2020 г. Съгласно Закона за измерванията периодичността на последващите проверки на видео-радарните системи е една година, като от протокол № 2-3-21/09.11.2021 г. се установява, че мобилната система с № 561 е преминала проверка на 09.11.2021г., и отговаря на изискванията, като допустимата грешка при измерване на скоростта е 3 км/ч. до 100 км/ч. и от 3 % при движение със скорост над 100 км/ч.

Изложената фактическа обстановка се установява от събраните по делото доказателствени материали: гласните доказателства, съдържащи се в показанията на разпитания по делото свидетел Б. и от приобщените към доказателствения материал по реда на чл. 283 НПК писмени доказателства: Писмо от с УРИ №433200-15483 от 10.02.2023 г. ведно със справка от АИС АНД; Писмо СДВР отдел „Пътна полиция“ с УРИ №433200- 30375/16.03.2023 г.

Писмо от Сектор „Пътна полиция“ Благоевград с рег. №111600-20652/09.12.2022 г.; Справка от АИС АНД за фиш №К****; Известие за доставяне; Снимков материал 2 бр. от 08.08.2022 г.; Справка от АИС АНД за фиш с №6372137; Справка за собственици на превозното средство с рег. №****; Справка за нарушител/водач В. И. Г.; Копие на писмо с рег. №3286р-12416/12.03.2020 г.; Копие на удостоверение за одобрен тип средство за измерване №10.02.4835; Копие на протокол за използване на автоматизирано техническо средство или система с рег. №1116р-5576/08.08.2022 г.; Копие на протокол №2-3-21 от проверката на мобилна система за видеоконтрол“ TFR – 1M; Копие на протокол №2-3-22 от проверката на мобилна система за видеоконтрол“ TFR – 1M; Копие на заповед №8121з-1632/02.12.2021 г.

Съдът кредитира показанията на свидетеля Б. като отчете тяхната непротиворечивост, последователност, логичност и подкрепата им от приетите по делото писмени доказателства. Показанията на този свидетел са източник на доказателствена информация за процедурата по установяване на нарушението с

мобилна система за видеоконтрол. Съгласно показанията на Б. използваното АТСС е монтирано в служебен автомобил и след въвеждане от страна на полицейския служител на максимално допустима скорост на движение, техническото средство автоматично заснема автомобилите със скорост на движение на допустимата такава, като генерираните снимки се прехвърлят на USB-flash устройство. От показанията на свидетеля се установява и че АТСС е монтирано в обхвата на пътен знак В26.

Съдът основа фактическите си изводи и въз основа на надлежно приетите писмени доказателства, относими към предмета на доказване.

Съгласно постъпилото от ОПУ-Благоевград писмо с приложени пътни схеми в района на км.371+800 на ПП1 Е 79 към 08.08.2022 г. допустимата максимална скорост на движение е била 60 км/ч, въведена със пътен знак В 26.

От приложения по делото ЕФ серия К № ****, издаден от СДВР се установява, че за извършено нарушение на чл.21, ал.1 ЗДвП на основание чл.189, ал.4, вр. чл.182, ал.1, т.4 ЗДвП на жалбоподателя е наложено административно наказание "глоба" в размер на 400 лева.

Видно от писмо от началника на ОПП- СДВР в информационната система на МВР- АИС като дата на връчване на ЕФ серия К № **** е отразена 12.09.2021 г., но в отдел „Пътна полиция“ при СДВР не са налични доказателства, удостоверяващи неговото връчване.

От показанията на свидетеля Б. и приетите по делото писмени доказателства се установява по несъмнен начин установената скорост на движение на л.а ***** с рег. № ****, датата и мястото на извършване на нарушението, пътната сигнализация към датата на нарушението, техническата годност на АТСС, както и процедурата, по която е установено нарушението и издаден електронният фиш.

Въз основа на така установената фактическа обстановка, съдът прие от правна страна следното:

Жалбата е подадена от легитимирано лице при спазване на преклузивния срок за обжалване по чл.59, ал.2 ЗАНН вр. чл.189, ал.8 ЗДвП (електронният фиш е връчен на 02.12.2022 г., а жалбата е от 05.12.2022 г.), и е насочена срещу подлежащ на съдебен контрол административно-наказателен акт, поради което се явява процесуално допустима.

Разгледана по същество жалбата е частично основателна, по следните съображенията:

При разглеждане на дела по оспорени електронни фишове, районният съд е инстанция по същество, с оглед на което дължи извършването на цялостна проверка относно правилното приложение на материалния и процесуалния закон, независимо от основанията, посочени от жалбоподателя.

В изпълнение на това свое правомощие съдът констатира, че електронният фиш е издаден от териториално компетентна ОД на МВР, в рамките на предоставени със ЗАНН и ЗДвП правомощия.

Същият е съставен съобразно предвидените в чл.189, ал.4, изр. 2-ро ЗДвП изисквания към неговото съдържание и отговаря на утвърдения от Министъра на вътрешните работи образец.

С Тълкувателно решение № 1 от 26.02.2014 г. на ВАС по т. д. № 1/2013г., е разяснено, че електронният фиш се приравнява едновременно към АУАН и НП, но само по отношение на правното му действие (съгласно чл. 189, ал. 11 ЗДвП), не и по форма, съдържание, реквизити и процедура по издаване. От това следва, че изискванията за форма, съдържание, реквизити и ред за издаване на АУАН и НП, сравнително подробно регламентирани в ЗАНН, са неприложими по отношение на

електронния фиш. Процесуалната законосъобразност на издадения електронен фиш е обусловена от съответствието му на предвидените със специалната разпоредбата на чл.189, ал. 4 ЗДвП изисквания.

Съобразно цитираната разпоредба, електронният фиш съдържа данни за: териториалната структура на Министерството на вътрешните работи, на чиято територия е установено нарушението, мястото, датата, точния час на извършване на нарушението, регистрационния номер на моторното превозно средство, собственика, на когото е регистрирано превозното средство, описание на нарушението, нарушените разпоредби, размера на глобата, срока, сметката или мястото на доброволното □ заплащане.

Всички тези реквизити се съдържат в атакувания пред настоящия съд електронен фиш, като описанието на мястото на извършване на нарушението е направено по начин, с който се създава необходимата яснота, гарантираща упражняване правото на защита на санкционираното лице, като е посочена както разрешената скорост, така и установената такава на движение на процесното МПС.

В Протокол от използване на АТСС, рег. №1116р-5576/08.08.2022 г. е отразено, че нарушението е установено и заснето с автоматизирано техническо средство TFR1-M с радар с идентификационен № 561, като същото кореспондира на съдържащото се по делото копие от разпечатка от видеоклип.

По силата на чл.30, ал.5 от Закона за измерванията, когато срокът на валидност на одобрения тип е изтекъл, намиращите се в употреба средства за измерване, които отговарят на одобрения тип, се считат за одобрен тип.

Въз основа на приложените по делото Удостоверение № 10.02.4835 от 24.02.2010 г. и протокол № 2-3-21/09.11.2021 г за последваща проверка, установяващи вида, типа, регистрацията, периодичните технически прегледи, техническата годност и изправност на това техническо средство, съдът приема за безспорно доказано, че техническо средство - TFR1-M с идентификационен № 561 представлява техническа изправна мобилна система за видеоконтрол, която е одобрена и преминала необходимия периодичен преглед.

Съгласно чл.189, ал.4 ЗДвП при нарушение, установено и заснето с автоматизирано техническо средство или система, в отсъствието на контролен орган и на нарушител, се издава електронен фиш за налагане на глоба в размер, определен за съответното нарушение. Задължително условие за санкционирането с електронен фиш е нарушението да е установено и заснето с автоматизирано техническо средство, т.е. нарушението да е установено без човешка намеса, за да се избегне субективният човешки фактор.

С публикуваните в ДВ бр.19 от 13.03.2015 г. изменения на ЗДвП, законът е съобразен с Тълкувателно решение № 1 от 26.02.2014 г. на ВАС относно използването на мобилни камери за установяване на нарушенията на ограниченията на скоростта, като в разпоредбата на чл. 189, ал.4 от ЗДвП е добавен терминът "автоматизирано" техническо средство. А съгласно § 6, т. 65 от допълнителните разпоредби на ЗДвП - "Автоматизирани технически средства и системи" са както стационарните системи (прикрепени към земята и обслужвани периодично от контролен орган), така и мобилните технически средства, които могат да са прикрепени към превозно средство или временно разположени на участък от пътя, установяващи нарушение в присъствието на контролен орган, който поставя начало и край на работния процес. Следователно, при мобилните системи за видеоконтрол същественото обстоятелство след законодателните промени е независимо от присъствието му при установяване на нарушението, контролният орган да не се намесва в работата на мобилното

автоматизирано техническо средство, а само да постави начало и край на работния процес, което се изразява в позициониране, включване и задаване ограничението на скоростта, а след преустановяване на контрола, изключване и демонтиране/ спазването на този ред се установи и от показанията на св. Б./. В този смисъл е са и предписанията на Наредба № 8121з-532 от 12.05.2015 г. за условията и реда за използване на автоматизирани технически средства и системи за контрол на правилата за движение по пътищата.

Предвид горното и като взе предвид обстоятелството, че използването на мобилни технически средства е автоматизиран процес, при който намеса на контролния орган се свежда единствено до позиционирането и настройката на автоматизираното техническо средство, районният съд намира, че с използваната в случая мобилна система законосъобразно е установено процесното нарушение.

Ето защо при спазването на законово предвидените изисквания изцяло законосъобразно установеното с мобилната система нарушение е санкционирано чрез електронен фиш.

Видно от представения клип № 40151/08.08.2022 г., измерената скорост на движение на управлявания от жалбоподателя автомобил е била 94 км/ч, в който случай допустимата грешка при измерването е +/- 3 км/ч, поради което правилно във фиша е отразена скорост от 91 км/ч. Именно скоростта след отчитане на допустимата грешка е била отчетена при преценката относно наличие на превишение на максимално разрешената такава. При издаване на електронния фиш след съобразяване на т.нар."толеранс", инкриминираната скорост е намалена на 91 км/ч. и е установено превишение от 31 км/ч, като именно за това превишение е бил санкциониран жалбоподателят.

На следващо място от представените по делото от Областно пътно управление Благоевград писмени документи, придружени със съответните пътни схеми се установява, че към 08.08.2022 г. на път I- ПП- Е-79 км в района на км371+800 в посока от **** е имало поставен знак В26 – „Забранено е движение със скорост, по висока от означената” – 60 км/ч .

От графа „Разстояние от пътния знак с въведено ограничение до АТТС в метри” от протокол рег. №1116р-5576/08.08.2022 г. се установява, че автоматизираното техническо средство, с което е заснето процесното нарушение е било на 300м. от поставен пътен знак В26, като е било в обхвата на въведеното с него ограничение.

Неоснователно е и оплакването за необозначаване на мястото на осъществяван с мобилна радарна установка контрол, доколкото в случая за съответните служби от МВР не е съществувало задължение да означават чрез поставяне на пътни знаци и да оповестяват в средствата за масово осведомяване или на интернет страницата на МВР участък от пътя, на който се осъществява контрол по спазване на правилата за движение чрез автоматизирани технически средства или системи, тъй като към датата на процесното нарушение -08.08.2022 г. е отменена т.8 на чл.165, ал.2, ЗДвП, регламентираща такова изискване.

Съгласно разпоредбата на чл.188, ал.1 ЗДвП, собственикът или този, на когото е предоставено моторното превозно средство, отговаря за извършеното с него нарушение, като собственикът се наказва с наказанието, предвидено за извършеното нарушение, ако не посочи на кого е предоставил моторното превозно средство. В случай че различно от собственика лице е управлявало автомобила, разпоредбата на чл. 189, ал.5 ЗДвП, предоставя на жалбоподателя възможност в 14-дневен срок след получаване на електронния фиш, да подаде писмена декларация до териториалната структура на МВР с данни за лицето, извършило нарушението и копие на

свидетелството му за управление на моторно превозно средство.

С разпоредбата на чл. 189, ал. 5 ЗДвП законодателят е въвел законова презумпция, че при неподаването на писмена декларация с данни за лицето, извършило нарушението в 14-дневен срок от получаването на електронния фиш от собственика, същият се смята за извършител на констатираното с електронния фиш нарушение. Предвид тази презумпция, за административнонаказващия орган не съществува задължение да издирва лицето, управлявало засечения с техническо средство лек автомобил.

В изпълнение на чл. 189, ал. 5 ЗДвП, наказващият орган е изпратил електронния фиш на лицето по чл. 188, ал. 1 ЗДвП, като в него изрично е указана възможността за подаване на посочената по-горе декларация.

В конкретния случай, жалбоподателят не се е възползвал от предоставената му с чл.189, ал.5 ЗДвП възможност да обори пред административнонаказващия орган законовата презумпция, поради което правилно е ангажирана отговорността му като собственик на лекия автомобил.

С оглед гореизложеното съдът намира, че доказателствената съвкупност по делото установява по безспорен начин, че жалбоподателят е осъществил от обективна и субективна страна състава на нарушение по чл. 21, ал. 2, вр. ал.1 ЗДвП, според която при избиране скоростта на движение на водача на пътно превозно средство е забранено да превишава установената с пътен знак В26 скорост – в случая от 60 км/ч.

От субективна страна съдът приема, че нарушението на чл.21, ал.2 вр. ал.1 НК е извършено при пряк умисъл, като деецът е съзнавал общественотоопасния характер на деянието си, предвиждал е неговите общественотоопасните последици и пряко ги е целял. Съзнавал е въведеното с пътния знак ограничение на скоростта, но въпреки това е управлявал автомобила над въведеното ограничение.

С атакувания електронен фиш, жалбоподателят е санкциониран, затова, че е извършил нарушението в едногодишен срок от влизането в сила на ЕФ К № ****. В случая обаче наказващият орган, чиято е доказателствената тежест не представил доказателства, удостоверяващи връчването на наказаното лице на ЕФ К№****. Такива не са представени и след служебното им изискване от наказващия орган, издал ЕФ №**** – СДВР.

Ето защо съдът приема, че по делото не е доказано по изискуемия се несъмнен начин субективната съставомерност на извършването на санкционираното с обжалвания електронен фиш нарушение при условията на повторност.

При избора на санкция за процесното нарушение в електронния фиш е посочена като правно основание разпоредбата на чл. 189, ал. 4 вр. с чл. 182, ал. 4 ЗДвП, която намира приложение при нарушения за скорост, осъществени в условията на повторност - след като вече дееца е наказван за такова нарушение с влязъл в сила административен акт. Предвид приетата от съда субективна несъставомерност по отношение на квалифицирания състав на нарушението, а именно същото да е извършено при условията на повторност и доколкото липсва съществено изменение на обстоятелствата въз основа на които е повдигнато административнонаказателното обвинение, санкционната норма, която следва да намери приложение за описаното и доказано нарушение на жалбоподателя по чл. 21, ал. 2, вр. ал.1 ЗДвП, е чл. 182, ал. 2, т. 4 ЗДвП, тъй като се установи, че неговото превишение на въведеното ограничение за скорост при управление на МПС на процесната дата, място и пътен участък, е с 31 км/час. Предвидено е наказание във фиксиран размер, а именно "глоба" в размер на сумата от 300 лв., в който смисъл атакуваният ЕФ следва да бъде изменен. /В този смисъл Решение № 286 от 27.09.2021 г. на АдмС - Смолян по к. а. н. д. № 113/2021 г/.

Съобразявайки гореизложеното и доколкото по делото по безспорен начин се установи, че жалбоподателят е осъществил нарушение на разпоредбата на чл. 21, ал. 2, вр. ал.1 ЗДвП, съдът приема, че жалбата се явява частично основателна, поради което и на основание чл. 63, ал. 7, т. 1 ЗАНН /в сила от 23.12.2021 г./ обжалваният електронен фиш следва да бъде изменен по отношение на приложената санкционна разпоредба на чл. 189, ал. 4 във вр. с чл. 182, ал. 4 ЗДвП, като я преквалифицира по чл. 182, ал. 2, т. 4 ЗДвП и намали наказанието "Глоба" от 600 лева на 300 лева.

При този изход на делото право на разноски възникват и за двете страни, но предвид липсата на направено искане за това в регламентирания процесуален срок, такива не следва да бъдат присъждани.

Така мотивиран и на основание чл. 63, ал.7, т.1 ЗАНН, съдът

РЕШИ:

ИЗМЕНЯ Електронен фиш серия К №6372137 издаден от ОДМВР Благоевград, с който на В. И. Г. с ЕГН *****, с адрес ***** за извършено нарушение на чл.21, ал.2 вр. ал.1 ЗДвП на основание чл.189, ал.4, вр. чл.182, ал.4 ЗДвП е наложено административно наказание "глоба" в размер на 600 лева като, **ИЗМЕНЯ** приложената санкционна норма от чл. 189, ал. 4, вр. чл. 182, ал. 4 ЗДвП на чл. 189, ал. 4, вр. чл. 182, ал. 2, т. 4 ЗДвП и **НАМАЛЯВА** РАЗМЕРА на наложеното наказание "Глоба" от 600 лева /шестстотин лева/ на 300 лева /триста лева/.

РЕШЕНИЕТО подлежи на касационно обжалване по реда на Глава XII от АПК пред Административен съд Благоевград, в 14-дневен срок от получаване на съобщението от страните.

Съдия при Районен съд – Благоевград: _____